

fige, at, naar jeg havde nogen Anelse om, at den Fornyelse af Krigsskatloven, som nu er bleven begjert af Regjeringen for næste Aar, skulde kunne gaae over til at blive staaende, vilde jeg aldrig have dristet mig til at fremlægge dette Forslag, thi den undtagelsesvise Betsatning af Embedsmænd kan efter min Mening kun finde sin Retfærdiggjørelse i de overordentlige Forhold. Men, lad nu ogsaa være, at man har begaaet en Feil, Rigsdag og Regjering i Forening, ved ikke blot cengang at have voteret et saadant Lovforslag, men at man ogsaa stod i Begreb med at begaae den samme Feil for næste Aar, saa vil jeg meget hellere indrømme, at det er en Feil, end jeg vil have, at man skulde være berettiget til deraf at ulede et almindeligt Resultat, som kunde blive at anvende ikke blot paa Embedsmænd i Fremtiden, men paa samtlige Statsborgere. Det er det, som forekommer mig at være paa cengang det Skæve og Farlige i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, at han opfatter Sagen paa den Maade; jeg tvivler slet ikke om hans Anskuelse, men jeg maa dog mene, at han har en feil Anskuelse, naar han til samme Tid udtaler, at vi i Grunden Alle ere enige; thi vi ere grundforskjellige i vore Anskuelse.

Monrad: Maa jeg gjøre en fort personlig Bemærkning?

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Frølund, With, Rottwit, Grønborg, Lykke, N. Pedersen, Clausager, Damgaard, Gram, Jørgensen, Wilkens, Gottlob, Marckmann, Fuglede og Hall.

Ved den derpaa foretagne Afstemning forfastedes Afslutningen med 38 Stemmer imod 29.

Formanden: Rigsdagsmanden for Njøbenhavns Amts 4de District (Krieger) har Ordet.

Krieger: Dersom den ærede Formand ikke har Noget derimod, kan jeg ikke have Noget imod, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) først yttre sig.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de District (Monrad) har Ordet.

Monrad: Jeg troer dog, at Enhver, som

tænker med Rolighed over de forskjelligte Anskuelse, her ere yttrede, virkelig dog vil finde, at vi alle omtrent ere enige i det Væsentligste. (Latter.) Jeg maa imidlertid forklare mig lidt nøiere, for ikke aldeles at misforstaaes. Jeg finder det urigtigt, dersom man vil beskatte Embedsmændene paa anden Maade end andre skatteyndende Borgere; finder man, at de have formeget, saa kan man tage det fra dem, naar man finder Anledning dertil, men man skal ikke omgaae det ved under Betsatningsformen at lægge dem under en anden Betsatningsnorm end andre Borgere, og jeg finder det i den høieste Grad paafaldende og selvmodsigende, at man til den samme Tid og under de samme Omstændigheder vil have, at Embedsmændene skulle beskattes efter en stigende Scala, som gaaer til 25 pCt., og alle andre skatteyndende Borgere, som ikke falde ind under Krigsskatloven, kun skulle svare 2 pCt.; dette er en Selvmodsigelse, som man maa rette.

Finansministeren: Jeg vil tillade mig i den Anledning igjen at fremhæve, at ved Krigsskatloven, som nu foreligger, er der Spørgsmaal om Erlæggestn af en Skat for eet Aar, ved Indkomstskatloven er der Spørgsmaal om en staaende Skat. Iøvrigt kan jeg ikke nægte, at, naar den ærede Rigsdagsmand, som nylig havde Ordet, er saameget imod den særlige Betsatning for Embedsmænd, som han idag med saa megen Styrke og med Rette har fremhævet, saa var det ønskeligt, at den aldrig var kommen til Live i 1848.

Krieger: Der er en egen Banskfelijkheid forbunden med at tage nogen Deel i den første Behandling af en Sag som denne, idetmindste saaledes som den første Behandling nu i Almindelighed tages her, nemlig naar den franske Side væsentligt benyttes som Leilighed til en Udtalelse af Principer, som ikke stilles saa almindeligt, at de ikke træde frem i haandgribelig Skikkelse. Det er for mig Grunden, hvorfor jeg er i Tvivl om det forholder sig saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds nys sagde, at vi i det Væsentlige ere enige eller ikke. Paa den ene Side vilde jeg meget gjerne troe det, men paa den anden Side er jeg ikke istand til